

Egy sima testnevelésórának indult...

Mi vagyunk a 9/Ny B. Szeptember óta járunk a veszprémi Lovassy László Gimnáziumba, de úgy gondolom ez a bő félév is elég volt arra, ha segítségről, adakozásról van szó, a mi kis közösségünk összefog.

Mint minden tanév elején az elsősöknek, így nekünk is volt avató ünnepségünk. Ennek van anyagi vonzata, például egyenpólók készítése. Az osztályunkból mindenki beszállt egy bizonyos összeggel, viszont a nyomdában végül baráti áron szolgáltak ki minket. Ezt a gesztust átforgatva közösen úgy döntöttünk, felajánljuk egy rászoruló gyermeknek a fennmaradt összeget.

Így találtunk Lázárkára. 6 éves, a Heves megyei Boconádon él, rosszindulatú daganat okoz számára fájdalmakat. 3 éve támadta meg a súlyos kór. Sajnos a sok kezelés és a vizsgálatokra való eljutás nagy anyagi terhet ró családjára. Szülei támogatás híján nem tudták volna további gyógykezelését finanszírozni. Eldöntöttük, Lázárka kapja meg tőlünk az összegyűlt összeget!

És ezután jött számunkra a nagy meglepetés!

Tesi előtt olyan kérés érkezett felénk, hogy ne öltözzünk át, az óra rendhagyó módon lesz megtartva. A teremben ültünk. Egyszer csak kopogtattak az ajtón. Az igazgató úr jött be hozzánk egy ismeretlen úr kíséretében. Mindnyájunknak egyből feltűnt, bizony az ő kezében egy népi hangszer van. Szavaikból kiderült, az osztályunk kapott egy citerát! Egy gyönyörű citerát! Kérdő pillantásokkal kerestük a válaszokat, de mi okból? És miért éppen a mi osztályunk?

Soós János népihangszer-készítő jött el hozzánk. Országsszerte ajánl fel citerákat beteg gyermekek számára, ezért útjára indított egy adománygyűjtő kampányt Lázárka javára is. János két citerát ajánlott fel a segítők között. Az egyik hangszer szerencsés tulajdonosa az lett, ki a legtöbb támogatást nyújtotta a beteg kislány számára. A másik egy véletlenszerűen kisorsolt jótévőhöz került. Viszont osztályunk adománya, önzetlensége annyira meghatotta őt, hogy elmondta, ezeken felül, nekünk is szeretne ajándékozni egyet.

Közösségünk örömmel és hálával fogadta eme gyönyörű hangszert. Kisebb-nagyobb sikerrel ki is próbáltuk. Annyira megtetszett néhányunknak, hogy fontolóra vettük pengetési ismereteinek elsajátítását, legfőképpen, hogy adódott ez a nagyszerű lehetőség.

Szeretnénk hálánkat kifejezni János úrnak, és ígérjük, vigyázni fogunk rá! A többi évfolyamnak is szívesen bemutatjuk, kölcsön adjuk.

Lázárkának pedig ezúton is kívánunk jobbulást sok szeretettel!

A Lovassys 9/Ny B.

- Simonyai Lujza